

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (šiesta komora)

z 10. decembra 2020 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Justičná spolupráca v občianskych veciach – Nariadenie (ES) č. 44/2001 – Článok 15 ods. 1 – Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv – Pojem „spotrebiteľ“ – Zmluva o pokerových hrách uzavretá online medzi fyzickou osobou a prevádzkovateľom hazardných hier – Fyzická osoba, ktorá si zarába na živobytie hraním online pokerových hier – Vedomosti, ktoré má táto osoba – Pravidelnosť činnosti“

Vo veci C-774/19,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Vrhovno sodišče (Najvyšší súd, Slovinsko) z 5. septembra 2019 a doručený Súdnemu dvoru 22. októbra 2019, ktorý súvisí s konaním:

A. B.,

B. B.

proti

Personal Exchange International Limited,

SÚDNY DVOR (šiesta komora),

v zložení: predseda šiestej komory L. Bay Larsen, sudcovia M. Safjan (spravodajca) a N. Jääskinen,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- A. B. a B. B., v zastúpení: R. Kokalj, odvetník,
- slovinská vláda, v zastúpení: J. Morela, splnomocnená zástupkyňa,
- Európska komisia, v zastúpení: M. Heller a B. Rous Demiri, splnomocnené zástupkyne,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

* Jazyk konania: slovinčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 15 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. ES L 12, 2001, s. 1; Mim. vyd. 19/004, s. 42).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi A. B. a B. B., dvoma fyzickými osobami s bydliskom v Slovinsku, a Personal Exchange International Limited (ďalej len „PEI“), obchodnou spoločnosťou so sídlom na Malte, vo veci sumy, ktorú PEI nevyplatila v rámci zmluvy o pokerových hrách uzavretej online.

Právny rámec

- 3 Nariadenie č. 44/2001 bolo zrušené nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 2012, s. 1). S výnimkou niektorých jeho ustanovení sa však toto nariadenie v súlade s jeho článkom 81 uplatňuje až od 10. januára 2015. V dôsledku toho vzhľadom na obdobie, v ktorom došlo k skutkovým okolnostiam sporu vo veci samej, sa predmetná vec riadi nariadením č. 44/2001.
- 4 Odôvodnenia 11 až 13 nariadenia č. 44/2001 stanovovali:
 - „(11) Normy súdnej právomoci musia byť vysoko predvídateľné a vychádzať zo zásady, že právomoc sa všeobecne zakladá podľa bydliska žalovaného a právomoc založená na tomto kritériu musí byť vždy k dispozícii, okrem určitých presne vymedzených situácií, keď predmet konania alebo zmluvná voľnosť účastníkov odôvodňuje iné kritérium väzby. Bydlisko (sídlo) právnickej osoby treba definovať osobitne, aby boli spoločné pravidlá prehľadnejšie a vyhlo sa konfliktu právomoci.“
 - (12) Okrem bydliska žalovaného musia byť k dispozícii aj alternatívne kritériá právomoci založené na úzkej väzbe medzi súdom a žalobou alebo na účely uľahčenia efektívneho výkonu súdnictva.
 - (13) V oblasti poistenia, spotrebiteľských zmlúv a pracovnoprávných vzťahov by slabší účastník mal byť chránený normami právomoci, ktoré lepšie chránia jeho záujmy než všeobecné normy právomoci.“
- 5 Podľa článku 2 ods. 1 tohto nariadenia, ktorý sa nachádzal v jeho kapitole II oddiele 1, nazvanom „Všeobecné ustanovenia“:

„Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.“
- 6 Článok 3 ods. 1 uvedeného nariadenia, ktorý sa nachádzal v tomto oddiele 1, stanovoval:

„Osoby s bydliskom na území členského štátu možno žalovať na súdoch iného členského štátu len na základe princípov upravených v oddieloch 2 až 7 tejto kapitoly.“

- 7 Podľa článku 5 bodu 1 písm. a) tohto istého nariadenia, ktorý sa nachádzal v kapitole II oddiele 2, nazvanom „Osobitná právomoc“:

„Osobu s bydliskom na území členského štátu možno žalovať v druhom členskom štáte

1. a) v zmluvných veciach na súde podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby“.

- 8 Článok 15 nariadenia č. 44/2001, ktorý bol súčasťou oddielu 4, nazvaného „Právomoc vo veciach spotrebiteľských zmlúv“, kapitoly II tohto nariadenia stanovoval:

„1. Vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia článku 4 a článku 5 bod 5, ak ide

a) o zmluvu o predaji tovaru na splátky alebo

b) o zmluvu o úvere splatnom v splátkach alebo zmluvu o akejkolvek inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru, alebo

c) vo všetkých ostatných prípadoch o zmluvu uzavretú s účastníkom, ktorý obchoduje alebo podniká v členskom štáte bydliska spotrebiteľa alebo akýmkoľvek spôsobom smeruje takéto činnosti do tohto členského štátu alebo do viacerých štátov vrátane tohto členského štátu, a zmluva spadá do rozsahu týchto činností.

...“

- 9 Článok 16 ods. 1 tohto nariadenia, ktorý sa nachádzal v tomto oddiele 4, znel takto:

„Spotrebiteľ môže žalovať druhého účastníka zmluvy buď na súdoch členského štátu, v ktorom má tento účastník bydlisko, alebo na súdoch podľa miesta bydliska spotrebiteľa.“

- 10 Podľa článku 17 uvedeného nariadenia, ktorý sa nachádzal v tom istom oddiele 4:

„Od ustanovení tohto oddielu sa možno odchýliť len dohodou

1. dojednanou po vzniku sporu, alebo

2. ktorá umožňuje spotrebiteľovi začať konanie na iných súdoch, než tých, ktoré sú uvedené v tomto oddiele, alebo

3. dojednanou medzi spotrebiteľom a druhým účastníkom zmluvy, ak obaja majú v čase uzavretia zmluvy bydlisko alebo obvyklý pobyt v tom istom členskom štáte, ktorá dáva právomoc súdom tohto členského štátu za predpokladu, že takáto dohoda nie je v rozpore s právnym poriadkom tohto členského štátu.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

- 11 Spoločnosť PEI, ktorá ponúka služby online hazardných hier na internetovej stránke www.mybet.com, zameriava svoju obchodnú činnosť aj na Slovensko.

- 12 B. B. si na tejto stránke otvoril užívateľský účet a musel pri tom súhlasiť so všeobecnými zmluvnými podmienkami jednostranne stanovenými spoločnosťou PEI bez toho, aby mohol ovplyvniť ich znenie alebo prípadne neskôr zmeniť uvedené podmienky, ktoré okrem iného stanovovali, že súdy Maltskej republiky majú právomoc rozhodovať prípadné spory vyplývajúce zo zmluvných vzťahov.
- 13 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že v období od 31. marca 2010 do 10. mája 2011 B. B. vyhral približne 227 000 eur hraním pokeru na uvedenej stránke. Dňa 10. mája 2011 PEI zablokovala účet B. B. a túto sumu mu nevyplatila z dôvodu, že B. B. porušil pravidlá hry stanovené spoločnosťou PEI tým, že si vytvoril dodatočný užívateľský účet, na ktorý použil meno a údaje A. B.
- 14 V máji 2013 podal B. B. na prvom stupni na slovinské súdy žalobu proti spoločnosti PEI, ktorou sa domáhal zaplataenia uvedenej sumy touto spoločnosťou.
- 15 B. B. odôvodnil právomoc slovinských súdov tým, že sa odvolával na svoje postavenie spotrebiteľa, ktoré mu v súlade s článkom 16 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 umožňuje obrátiť sa na súd podľa miesta svojho bydliska.
- 16 PEI navrhla vyhlásiť uvedenú žalobu za neprípustnú, pričom tvrdila, že slovinské súdy nemajú právomoc rozhodovať spor vo veci samej. Z dôvodu, že B. B. je profesionálnym hráčom, čo ho teda zbavuje ochrany priznanej spotrebiteľom, právomoc rozhodovať spor vo veci samej majú len súdy Maltskej republiky, na území ktorej má PEI svoje sídlo.
- 17 Slovinský prvostupňový súd jednak uznal právomoc slovinských súdov vzhľadom na miesto bydliska B. B., pričom sa domnieval, že B. B. konal ako spotrebiteľ, keď vytvoril svoj užívateľský účet na internetovej stránke spoločnosti PEI, a jednak vyhovel žalobe B. B.
- 18 PEI podala proti rozsudku slovinského prvostupňového súdu odvolanie na slovinský odvolací súd, ktorý tento rozsudok potvrdil. PEI preto podala dovolanie na vnútroštátny súd Vrhovno sodišče (Najvyšší súd, Slovinsko), ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Konanie pred týmto súdom sa týka len B. B., pričom konanie týkajúce sa A. B. bolo právoplatne skončené.
- 19 Vnútroštátny súd sa pýta, či právomoc rozhodovať v spore vo veci samej možno priznať slovinským súdom vzhľadom na bydlisko B. B., alebo sa má priznať maltským súdom vzhľadom na sídlo spoločnosti PEI, pričom sa domnieva, že odpoveď na túto otázku závisí od toho, či B. B. možno považovať za osobu, s ktorou PEI uzavrela zmluvu ako so „spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania“ v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia č. 44/2001.
- 20 V tejto súvislosti vnútroštátny súd uvádza, že B. B. na jednej strane musel súhlasiť so všeobecnými zmluvnými podmienkami jednostranne stanovenými spoločnosťou PEI, keďže bol hospodársky slabší a právne menej skúsený ako jeho zmluvný partner, nedeklaroval svoju činnosť pokerového hráča ako činnosť v rámci svojho podnikania či povolania, neponúkal túto činnosť tretím osobám za odplatu a nemal ani sponzorov. Na druhej strane od roku 2008 pochádza jeho živobytie z výhier v pokeri a poker hrá priemerne deväť hodín za pracovný deň.
- 21 Okrem toho doslovný výklad článku 15 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 nie je jednoznačný, keďže niektoré jazykové verzie tohto ustanovenia obsahujú ďalšie prvky, pokiaľ ide o pojem „podnikanie alebo povolanie“, ktoré by mohli viesť k rozdielnym výkladom, akými sú pojem „trade“ v anglickom jazyku, ktorý odkazuje na výmenu tovarov alebo služieb, alebo pojem „pridobitná dejavnosť“ v slovinskom jazyku, ktorý sa vzťahuje na technický a ekonomický aspekt prínosu finančných prostriedkov v zmysle nadobúdania hmotného majetku.

- 22 Za týchto podmienok Vrhovno sodišče (Najvyšší súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 15 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že ako zmluvu uzavretú spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, možno označiť aj zmluvu týkajúcu sa pokerových hier na internete, ktorú jednotlivец uzavrel na diaľku prostredníctvom internetu so zahraničným prevádzkovateľom online hier a ktorá sa riadi všeobecnými zmluvnými podmienkami tohto prevádzkovateľa, a to v prípade, že dotknutá osoba si už niekoľko rokov zarába na živobytie prostredníctvom takto získaných príjmov a výhier v pokeri, hoci na tento druh činnosti nie je formálne registrovaná a neponúka predmetnú činnosť tretím osobám na trhu ako platenú službu?“

O prejudiciálnej otázke

- 23 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 15 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 vykladať v tom zmysle, že fyzická osoba s bydliskom v členskom štáte, ktorá jednak uzavrela so spoločnosťou usadenou v inom členskom štáte zmluvu týkajúcu sa pokerových hier na internete, obsahujúcu všeobecné zmluvné podmienky stanovené touto spoločnosťou, a jednak nemá predmetnú činnosť formálne registrovanú ani ju neponúka tretím osobám ako platenú službu, stráca svoje postavenie „spotrebiteľa“ v zmysle tohto ustanovenia, ak táto osoba hrá túto hru veľa hodín denne a dosahuje z tejto hry značné zisky.
- 24 V prvom rade treba pripomenúť, že článok 15 ods. 1 tohto nariadenia predstavuje výnimku tak zo všeobecného pravidla právomoci uvedeného v článku 2 ods. 1 daného nariadenia, podľa ktorého sa právomoc priznáva súdom členského štátu, na území ktorého má sídlo alebo bydlisko žalovaný, ako aj z pravidla osobitnej právomoci v zmluvných veciach uvedeného v článku 5 bode 1 toho istého nariadenia, podľa ktorého má právomoc súd podľa miesta zmluvného plnenia, ktoré je predmetom žaloby a ktoré bolo alebo má byť uskutočnené. Tento článok 15 ods. 1 sa nevyhnutne musí vykladať reštriktívne v tom zmysle, že nemôže viesť k výkladu, ktorý by presahoval rámec prípadov výslovne stanovených uvedeným nariadením (rozsudky zo 14. marca 2013, Česká spořitelna, C-419/11, EU:C:2013:165, bod 26, a z 25. januára 2018, Schrems, C-498/16, EU:C:2018:37, bod 27).
- 25 Ďalej treba uviesť, že článok 15 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 sa uplatňuje v prípade, ak sú splnené tri podmienky, a to po prvé jedna zo zmluvných strán je v postavení spotrebiteľa konajúceho na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jej podnikania alebo povolania, po druhé zmluva medzi takýmto spotrebiteľom a podnikateľom bola skutočne uzavretá a po tretie takáto zmluva patrí do jednej z oblastí uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto článku 15. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne, preto ak nie je splnená niektorá z troch podmienok, právomoc nemožno určiť podľa pravidiel vo veciach spotrebiteľských zmlúv (rozsudok z 23. decembra 2015, Hobohm, C-297/14, EU:C:2015:844, bod 24 a citovaná judikatúra).
- 26 V prejednávanej veci, ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania, sa položená otázka týka prvej z týchto troch podmienok tým, že sa snaží zistiť, či B. B. je v postavení „spotrebiteľa“ konajúceho na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania.
- 27 Pokiaľ ide o rozdiely, ktoré podľa vnútroštátneho súdu existujú v niektorých jazykových verziách článku 15 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 z dôvodu doplnenia dodatočných prvkov najmä v slovinskej verzii k pojmu „podnikanie alebo povolanie“, treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou sa nemôže formulácia použitá v jednej z jazykových verzií ustanovenia práva Únie chápať ako jediný základ na výklad tohto ustanovenia, prípadne sa nemôže považovať za ustanovenie, ktoré má prednosť pred inými jazykovými verziami. Potreba jednotného uplatňovania, a teda výkladu aktu Únie totiž

vylučuje, aby bol tento akt posudzovaný izolovane v jednej zo svojich verzií, ale naopak, vyžaduje, aby bol vykladaný v závislosti od všeobecnej systematiky a účelu právneho predpisu, ktorého je súčasťou (rozsudok z 8. júna 2017, Sharda Europe, C-293/16, EU:C:2017:430, bod 21 a citovaná judikatúra).

- 28 V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že pojem „spotrebiteľ“ v zmysle článkov 15 až 17 nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať autonómne, keďže sa v prvom rade vzťahuje na systém a ciele uvedeného nariadenia, aby bolo zabezpečené jeho jednotné uplatňovanie vo všetkých členských štátoch (rozsudok zo 6. septembra 2012, Mühlleitner, C-190/11, EU:C:2012:542, bod 28 a citovaná judikatúra).
- 29 Okrem toho vzhľadom na to, že pravidlá právomoci uvedené v daných článkoch 15 až 17 majú povahu výnimky, treba tento pojem vykladať reštriktívne s ohľadom na postavenie dotknutej osoby, ktoré zastáva v konkrétnej zmluve v spojení s povahou a cieľom tejto zmluvy, a nie na základe subjektívnej situácie tejto osoby, pričom jedna a tá istá osoba sa môže považovať za spotrebiteľa v rámci niektorých plnení a za hospodársky subjekt v rámci iných plnení (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. januára 2018, Schrems, C-498/16, EU:C:2018:37, body 27 a 29, ako aj citovanú judikatúru).
- 30 Súdny dvor na základe toho dospel k záveru, že do osobitného režimu stanoveného uvedeným nariadením v oblasti ochrany spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvy patria len zmluvy uzavreté mimo a nezávisle od akéhokoľvek podnikania alebo povolania, ktorých jediným cieľom je uspokojiť vlastnú súkromnú spotrebu jednotlivca, pričom takáto ochrana nie je odôvodnená v prípade zmluvy, ktorej účelom je výkon podnikania alebo povolania (rozsudok z 25. januára 2018, Schrems, C-498/16, EU:C:2018:37, bod 30 a citovaná judikatúra).
- 31 Z toho vyplýva, že pravidlá osobitnej právomoci uvedené v článkoch 15 až 17 nariadenia č. 44/2001 sa v zásade uplatnia, iba ak účelom zmluvy uzavretej medzi zmluvnými stranami je použitie dotknutého tovaru alebo služby inak než na podnikateľskú činnosť či výkon povolania (rozsudok z 25. januára 2018, Schrems, C-498/16, EU:C:2018:37, bod 31 a citovaná judikatúra).
- 32 Práve na tieto úvahy treba prihliadnuť pri preskúmaní toho, či fyzickej osobe možno odoprieť postavenie „spotrebiteľa“ v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 z dôvodu takých faktorov ako výška súm vyhratých v rámci pokerových hier, ktoré tejto osobe zabezpečujú živobytie z výhier, ako aj vedomosti, ktoré táto osoba má, a pravidelnosť činnosti.
- 33 Po prvé, pokiaľ ide o okolnosť uvedenú vnútroštátnym súdom, podľa ktorej výhry pochádzajúce z pokerových hier zabezpečujú v prejednávanej veci B. B. živobytie od roku 2008, treba uviesť, že pôsobnosť článkov 15 až 17 tohto nariadenia nie je obmedzená na konkrétne sumy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. októbra 2019, Petruchová, C-208/18, EU:C:2019:825, bod 50 a citovanú judikatúru).
- 34 Z toho vyplýva, že okolnosť, že B. B. po uzavretí zmluvy so spoločnosťou PEI vyhral značné sumy vďaka pokerovým hrám, nie je sama osebe rozhodujúcim prvkom na určenie, či má alebo nemá postavenie „spotrebiteľa“ v zmysle nariadenia č. 44/2001.
- 35 Ak by sa totiž články 15 až 17 tohto nariadenia mali vykladať v tom zmysle, že nie sú uplatniteľné na zmluvy o poskytnutí služieb, ktoré vedú k značným výhram, jednotlivec by nebol schopný, vzhľadom na to, že toto nariadenie nestanovuje prahovú hodnotu, nad ktorou sa suma súvisiaca so zmluvou o poskytnutí služieb považuje za značnú, rozpoznať, či bude požívať ochranu, ktorú priznávajú tieto ustanovenia, čo by bolo v rozpore s vôľou normotvorcu Únie vyjadrenou v odôvodnení 11 uvedeného nariadenia, podľa ktorého normy právomoci musia byť vysoko predvídateľné (pozri analogicky rozsudok z 3. októbra 2019, Petruchová, C-208/18, EU:C:2019:825, bod 51).

- 36 Potreba zabezpečiť predvídateľnosť pravidiel právomoci má osobitný význam v rámci pokerovej hry, ktorá predstavuje tak riziko straty investovaných peňažných prostriedkov, ako aj možnosť vyhrať značné sumy. Určovanie súdnej právomoci podľa vyhranej alebo stratenej sumy by teda nebolo zlučiteľné s týmto cieľom, ktorý sleduje nariadenie č. 44/2001.
- 37 Po druhé PEI tvrdila, že sčasti to boli aj vedomosti B. B., ktoré mu umožnili vyhrať značné sumy pochádzajúce z pokerových hier.
- 38 V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že pojem „spotrebiteľ“ v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia č. 44/2001, ktorý je definovaný ako protiklad pojmu „hospodársky subjekt“, má objektívnu povahu a nezávisí od vedomostí a informácií, ktoré má táto osoba skutočne k dispozícii (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. januára 2018, Schrems, C-498/16, EU:C:2018:37, bod 39 a citovanú judikatúru).
- 39 Ak by však postavenie spotrebiteľa záviselo od vedomostí a informácií, ktoré zmluvný partner v danej oblasti má, a nie od toho, či ním uzavretá zmluva má alebo nemá za cieľ uspokojenie jeho osobných potrieb, znamenalo by to to isté ako považovať zmluvného partnera za spotrebiteľa v závislosti od jeho subjektívnej situácie. Podľa judikatúry citovanej v bode 29 tohto rozsudku sa však musí postavenie určitej osoby ako „spotrebiteľa“ skúmať len z hľadiska jej postavenia v určitej zmluve s ohľadom na povahu a účel tejto zmluvy (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. októbra 2019, Petruchová, C-208/18, EU:C:2019:825, bod 56).
- 40 V dôsledku toho vedomosti jednotlivca v oblasti, do ktorej patrí uzavretá zmluva, mu nemôžu upierať postavenie „spotrebiteľa“ v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. januára 2018, Schrems, C-498/16, EU:C:2018:37, bod 39).
- 41 Po tretie, pokiaľ ide o vývoj zmluvného vzťahu existujúceho medzi B. B. a spoločnosťou PEI, ako bolo uvedené v bode 29 tohto rozsudku, z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že na účely stanovenia postavenia určitej osoby ako „spotrebiteľa“ treba odkázať na postavenie tejto osoby, ktoré zastáva v konkrétnej zmluve v spojení s povahou a účelom tejto zmluvy.
- 42 V tejto súvislosti prináleží vnútroštátnemu súdu, aby zohľadnil prípadný neskorší vývoj používania dlhodobých služieb poskytovaných spoločnosťou PEI. Používateľ takých služieb sa totiž môže dovoliť postavenia „spotrebiteľa“ len dovtedy, kým používanie týchto služieb najmä na súkromné účely, na ktoré pôvodne uzavrel zmluvu, nenadobudlo povahu v podstate výkonu podnikania alebo povolania (pozri v tomto zmysle rozsudok z 25. januára 2018, Schrems, C-498/16, EU:C:2018:37, body 37 až 38).
- 43 Po štvrté, pokiaľ ide o pravidelnosť, s akou B. B. hral online poker, z rozhodnutia vnútroštátneho súdu vyplýva, že tejto hre venoval priemerne deväť hodín za pracovný deň.
- 44 Ak sa pojmy používané v nariadení č. 44/2001, a najmä tie, ktoré sú používané v jeho článku 15 ods. 1, majú vykladať autonómne, predovšetkým s prihliadnutím na systematiku a ciele uvedeného nariadenia v záujme zaistenia jednotného uplatnenia tohto nariadenia vo všetkých členských štátoch, ako bolo pripomenuté v bode 28 tohto rozsudku, na zabezpečenie dodržania cieľov sledovaných normotvorcom Únie v oblasti spotrebiteľských zmlúv, ako aj vnútorného súladu práva Únie treba zohľadniť aj pojem „spotrebiteľ“ obsiahnutý v iných právnych predpisoch práva Únie (rozsudok z 25. januára 2018, Schrems, C-498/16, EU:C:2018:37, bod 28).
- 45 V tejto súvislosti v rámci výkladu smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“) (Ú. v. EÚ L 149, 2005, s. 22) a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2011/83/EÚ z 25. októbra 2011 o právach spotrebiteľov, ktorou sa mení a dopĺňa smernica

Rady 93/13/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/44/ES a ktorou sa zrušuje smernica Rady 85/577/EHS a smernica Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES (Ú. v. EÚ L 304, 2011, s. 64), Súdny dvor rozhodol, že pravidelnosť činnosti môže byť prvkom, ktorý treba zohľadniť na určenie postavenia ako „obchodníka“, na rozdiel od pojmu „spotrebiteľ“ (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2018, Kamenova, C-105/17, EU:C:2018:808, body 37 až 38).

- 46 Na jednej strane je pravidelnosť činnosti jedným z prvkov, ktoré treba zohľadniť, a sám osebe neurčuje postavenie fyzickej osoby vo vzťahu k pojmu „obchodník“ (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 4. októbra 2018, Kamenova, C-105/17, EU:C:2018:808, bod 39).
- 47 Na druhej strane a predovšetkým predmetná činnosť v rámci sporu vo veci samej sa odlišuje od činnosti, o ktorú išlo vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok zo 4. októbra 2018, Kamenova (C-105/17, EU:C:2018:808), keďže daná činnosť sa týkala predaja tovaru.
- 48 Hoci sa konanie vo veci samej týka činnosti, ktorú možno považovať za pravidelnú, táto činnosť nevedie, ako uvádza vnútroštátny súd, k predaju tovaru ani k poskytovaniu služieb. Z informácií poskytnutých týmto súdom totiž vyplýva, že B. B. neponúka tretím osobám služby spojené s činnosťou hrania pokeru a nemá túto činnosť formálne registrovanú.
- 49 V tomto kontexte teda prináleží vnútroštátnemu súdu, aby overil, či s prihliadnutím na všetky skutkové okolnosti vo veci samej B. B. skutočne konal mimo akúkoľvek podnikateľskú činnosť alebo výkon povolania a nezávisle od nich, a vyvodil z toho dôsledky pre jeho postavenie ako „spotrebiteľa“ v zmysle článku 15 ods. 1 nariadenia č. 44/2001. Na tieto účely nemôžu prvky, akými sú výška výhier v pokerových hrách, prípadné vedomosti alebo odbornosť, ako aj pravidelnosť činnosti dotknutej osoby ako pokerového hráča viesť samy osebe k strate postavenia tejto osoby ako „spotrebiteľa“ v zmysle tohto ustanovenia.
- 50 Vzhľadom na všetky vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 15 ods. 1 nariadenia č. 44/2001 sa má vykladať v tom zmysle, že fyzická osoba s bydliskom v členskom štáte, ktorá jednak uzavrela so spoločnosťou usadenou v inom členskom štáte zmluvu týkajúcu sa pokerových hier na internete, obsahujúcu všeobecné zmluvné podmienky stanovené touto spoločnosťou, a jednak nemá predmetnú činnosť formálne registrovanú ani ju neponúka tretím osobám ako platenú službu, nestráca svoje postavenie „spotrebiteľa“ v zmysle tohto ustanovenia, napriek tomu, že táto osoba hrá túto hru veľa hodín denne, má rozsiahle vedomosti a dosahuje z tejto hry značné zisky.

O trovách

- 51 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (šiesta komora) rozhodol takto:

Článok 15 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach sa má vykladať v tom zmysle, že fyzická osoba s bydliskom v členskom štáte, ktorá jednak uzavrela so spoločnosťou usadenou v inom členskom štáte zmluvu týkajúcu sa pokerových hier na internete, obsahujúcu všeobecné zmluvné podmienky stanovené touto spoločnosťou, a jednak nemá predmetnú činnosť formálne registrovanú ani ju neponúka tretím osobám ako platenú službu, nestráca svoje postavenie „spotrebiteľa“ v zmysle tohto ustanovenia, napriek tomu, že táto osoba hrá túto hru veľa hodín denne, má rozsiahle vedomosti a dosahuje z tejto hry značné zisky.

Podpisy